

Arrest

nr. 302 585 van 29 februari 2024
in de zaak RvV X /VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie

DE VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Gambiaanse nationaliteit te zijn, op 7 november 2023 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 28 september 2023 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden (bijlage 20).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 10 november 2023 met referentnummer X

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 januari 2024, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 februari 2024.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KIWAKANA, die loco advocaat M. SAMPERMANS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat T. SCHREURS, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker dient op 9 maart 2022 een aanvraag in tot de afgifte van een verblijfskaart van een familielid van een Unieburger, in functie van zijn Belgische partner R.A.A. op grond van artikel 47/1, 1° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

1.2. Op 9 september 2022 neemt verweerder een beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20).

1.3. Verzoeker dient op 3 april 2023 een aanvraag in tot de afgifte van een verblijfskaart van een familielid van een Unieburger, in functie van zijn Belgische partner R.A.A. op grond van artikel 40ter, §2, eerste lid, 1° van de Vreemdelingenwet.

1.4. Verweerder neemt op 28 september 2023 een beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“In uitvoering van artikel 52, §4, 5de lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, die op 3.04.2023 werd ingediend door:

*Naam: [S.] - Voornaam: [M.] - Nationaliteit: Gambia - Geboortedatum: [...]
Geboorteplaats: [...] - Identificatienummer in het Rijksregister: [...]
Verblijvende te: [...]*

om de volgende reden geweigerd:

De betrokkene voldoet niet aan de vereiste voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden in de hoedanigheid van familielid van een burger van de Unie.

Betrokkene vraagt gezinshereniging aan met haar Belgische partner, de genaamde [R.A.A.] (RR [...]) in toepassing van artikel 40 ter §2, eerste lid, 1° van de wet van 15/12/80.

Artikel 40ter van de wet van 15.12.1980 stelt dat bij een aanvraag gezinshereniging in functie van een Belg de Belgische onderdaan moet aantonen dat hij over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen beschikt. Aan die voorwaarde wordt geacht voldaan te zijn indien de bestaansmiddelen ten minste gelijk zijn aan honderd twintig procent van het bedrag bedoeld in artikel 14, §1, 3°, van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie en zoals geïndexeerd volgens artikel 15 van voormelde wet. Bij het beoordelen van deze bestaansmiddelen wordt rekening gehouden met hun aard en regelmatigheid. Er wordt daarentegen geen rekening gehouden met de middelen verkregen uit het leefloon, de financiële maatschappelijke dienstverlening, de kinderbijslagen en toeslagen, de inschakelingsuitkeringen en de overbruggingsuitkering. De werkloosheidsuitkering komt alleen in aanmerking indien de Belg bewijst dat hij actief werk zoekt.

Uit de voorgelegde documenten kan afgeleid worden dat de referentiepersoon een zelfstandige activiteit uitoefend. Om de huidige inkomsten aan te tonen leggen betrokkenen historische grootboekrekeningen voor van het jaar 2023. Echter, dit document is opgemaakt op basis van verklaringen op eer door de referentiepersoon zelf. Deze kunnen dan ook enkel worden weerhouden indien de inlichtingen die erop voorkomen worden bevestigd door een officieel document uitgaande van de FOD Financiën, zoals een samenvattende opgave 325.20 die de fiscale fiche 281.20 bevat, de aansluiting bij een sociale kas met het te betalen bedrag en het meest recente aanslagbiljet. Bijgevolg kan er aan de hand van de voorgelegde documenten niet vastgesteld worden wat het netto inkomen is dat de referentiepersoon maandelijks ter beschikking heeft uit de zelfstandige activiteit. Het is bijgevolg niet duidelijk of de referentiepersoon beschikt over bestaansmiddelen die ten minste gelijk zijn aan 120% van het bedrag bedoeld in artikel 14, §1, 3° van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie en zoals geïndexeerd volgens artikel 15 van voormelde wet.

Overeenkomstig het bepaalde in artikel 42, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet dient in dergelijke situatie geen behoefteanalyse te worden gemaakt. Aangezien de bestaansmiddelen niet in aanmerking kunnen worden genomen, heeft de DVZ geen zicht op de reële inkomsten.

Betrokkene voldoet, omwille van hetgeen voorafgaat, niet aan de bestaansmiddelenvereiste van artikel 40ter van de wet van 15.12.1980 om het verblijfsrecht in België te verkrijgen op basis van gezinshereniging. Het recht op verblijf wordt geweigerd. Het AI dient te worden ingetrokken.

De Dienst Vreemdelingenzaken wenst er de aandacht op te vestigen dat de te vervullen voorwaarden van de gezinshereniging cumulatief zijn. Aangezien minstens één van deze voorwaarden niet vervuld is, wordt de aanvraag van verblijf geweigerd. De andere voorwaarden werden niet volledig onderzocht. Deze beslissing belet de Dienst Vreemdelingenzaken dus niet om bij de indiening van een nieuwe aanvraag van verblijf deze andere voorwaarden na te gaan of over te gaan tot een onderzoek of analyse die zij nodig acht. De DVZ raadt aan het dossier grondig na te kijken vooraleer een nieuwe aanvraag in te dienen. De te vervullen voorwaarden en voor te leggen bewijsstukken kan u terugvinden op de website van de Dienst Vreemdelingenzaken (www.dofi.fgov.be).”

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In wat de Raad beschouwt als een eerste middel werpt verzoeker op:

- “a. Schending van het artikel 47/13 van de Wet van 15 december 1980 (hierna: Vreemdelingenwet)*
- b. Schending de artikelen 2 en 3 van de Wet dd. 29.07.1991 houdende de uitdrukkelijke motivering van bestuursakten.*
- c. Schending van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur: zorgvuldigheidsbeginsel*
- d. Schending van het algemene rechtsbeginsel waarbij de administratieve bevoegdheid gehouden is te beslissen rekening houdend niet alle pertinente elementen van de zaak.”*

Hij betoogt als volgt:

“Aangezien de aanvraag van verzoeker dateert van 3 april 2023 diende verwerende partij vanaf zes maanden voor de aanvraag de bestaansmiddelen van de mevrouw [R.] na te gaan.

Zelfs indien haar bestaansmiddelen ook nog werden gevolgd gedurende de periode van de hangende procedure tot de datum van de beslissing, zijnde 28 september. Het had zo simpel geweest indien verwerende partij aan verzoeker meer in formatie had gevraagd over de bestaansmiddelen van de referentpersoon uit diens zelfstandige activiteit. Meer nog, dit is een verplichting indien verwerende partij ervan uitgaat dat zij te weinig informatie hebben over de hangende zaak. Bovendien stelt verwerende partij in de bestreden beslissing dat ze te weinig informatie hebben om te kunnen nagaan om de referentpersoon voldoet aan de criteria. Het volstond om de referentpersoon aan te schrijven met de vraag tot bijkomende informatie.

Indien verwerende partij dit gedaan zou hebben. zou verzoeker alsook de referentpersoon een antwoord kunnen geven op deze vraag van verwerende partij.

Hel niet vragen tijdens de hangende procedure voor bijkomende informatie, doch het in stilzwijgen opteren om de aanvraag gewoon te weigeren is een teken van laksheid van verwerende partij, een uiting van non-interesse, van gebrek aan beroepstrots, van gebrek aan respect voor verzoeker (die nu een nieuwe aanvraag zal moeten indienen), zelfs van kwader trouw in hoofde van verwerende partij. Verwerende partij schendt hierdoor de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, met name de artikelen 2 en 3, alsmede het beginsel van goed bestuur. en tevens het algemene rechtsbeginsel waarbij de administratieve bevoegdheid gehouden is te beslissen rekening houdend met alle pertinente elementen van de zaak.

De uitdrukkelijke motiveringsplicht zoals beschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29.07.1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen heeft tot doel de betrokkene in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid de beslissing heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat om beroep in te stellen waarover hij beschikt.

Voornoemde artikelen verplichten de overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een afdoende wijze. Bij het nemen van een bestuurshandeling dient de overheid rekening te houden met alle elementen uit het dossier, zowel in rechte als in feite, alsmede met de globaliteit van het dossier, waaronder dus ook de grootboek-rekeningen die betrokkene bij gebracht heeft.

De bestreden beslissing berust dan ook kennelijk op een onredelijke. manifeste, foutieve appreciatie van de feiten en is totaal onevenredig zonder rekening gehouden te hebben met alle elementen. De bestreden beslissing werd lichtzinnig en overhaast genomen omwille van een laksheid van verwerende partij. Het is overduidelijk dal verwerende partij dit dossier niet serieus heeft genomen en zomaar van de tafel heeft geveegd.

Indien de DVZ de aanvraag serieuzer genomen zou hebben. had DVZ vooreerst het dossier grondiger moeten bestuderen alvorens een beslissing te nemen én had de Dienst Vreemdelingenzaken verzoeker gecontacteerd met het oog op het ontvangen van de bijkomende informatie over de bestaansmiddelen mevrouw [R.].

Verwerende partij heeft bij het maken van huidige beslissing. geen enkele afweging van elementen gemaakt, en, in plaats van de beslissing grondig te motiveren, zich te beperken tot loutere standaard-motiveringen en het dossier vlug af te wimpelen.

Dit is niet alleen in het kader van het motiveringsbeginsel vereist, maar ook onder andere in het kader van de fairplay, het redelijkheidbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel. Men dient, bij het nemen van zulke beslissingen, ervoor te zorgen dat de betrokkene voldoende weet heeft van wat hem te wachten staat. Anders gezegd, dient de beslissing altijd afdoende gemotiveerd te zijn. Met het loutere gebruik van bepaalde nietszeggende standaardformules voldoet verweerder hier absoluut niet aan.

Tevens werd er door de Belgische staal onzorgvuldig onderzoek geleverd naar de situatie van verzoeker.

De minister van Binnenlandse Zaken heeft de plicht zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en te stoeien op correcte feitenvinding. Dat er geval per geval moet gekeken worden naar de concrete omstandigheden van de zaak. Dit werd aldus niet gedaan. Men zou op verschillende economische sites met een korte opzoeking reeds voldoende begin van informatie vinden waaruit blijkt dat de zaak van de referentiepersoon een goedwerkende zaak is.

Bij de vaststelling en waardering van de feiten, waarop het besluit rust moet de nodige zorgvuldigheid worden betracht.

De bestreden beslissing komt tekort aan de zorgvuldigheidsplicht.

Dit maakt dan ook onbehoorlijk gedrag uit van de Minister van Binnenlandse Zaken.

Dat het middel bijgevolg ernstig is.

Dat in toepassing van het artikel 39/79 van de wet dd. 15.12.1980 de indiening van onderhavig beroep tot nietigverklaring de tenuitvoerlegging van de maatregel schorst."

2.2. Wat betreft de aangevoerde schending van artikel 47/13 van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat deze bepaling niet voorkomt in de Vreemdelingenwet. Verzoeker licht deze ook niet nader toe.

Dit onderdeel van het middel is bijgevolg onontvankelijk.

2.3. De uitdrukkelijke motiveringsplicht zoals neergelegd in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen heeft als bestaansreden dat de rechtsonderhorige zou weten waarom een voor hem ongunstige beslissing werd genomen, en dit, onder meer, teneinde hem in staat te stellen daartegen eventueel op nuttige wijze op te komen.

De Raad stelt vast dat de bestreden beslissing in casu duidelijk is voorzien van een feitelijke en juridische motivering. Zo wordt verwezen naar artikel 40ter, §2, eerste lid, 1° van de Vreemdelingenwet en wordt duidelijk concreet aangegeven waarom verzoeker niet voldoet aan de gestelde verblijfsvoorwaarden. Verweerder gaat hierbij concreet in op de documenten die verzoeker voorlegt ter ondersteuning van zijn vestigingsaanvraag.

2.4. De Raad kan verzoeker dan ook niet volgen waar hij aanvoert dat verweerder "louter" gebruik heeft gemaakt van "bepaalde nietszeggende standaardformules". Immers motiveert verweerder in de bestreden beslissing, zoals gezegd, specifiek aangaande de elementen die verzoekers zaak kenmerken. Overigens, zelfs als een beslissing is gemotiveerd met algemene overwegingen of een voorbeeld zou zijn van een gestandaardiseerde, stereotiepe en geijkte motivering, betekent dit louter feit op zich nog niet dat zij niet naar behoren is gemotiveerd (RvS 27 oktober 2006, nr. 164.171 en 27 juni 2007, nr. 172.821).

2.5. Verzoeker toont niet aan dat de motivering van de bestreden beslissing hem niet toelaat zich erop te verdedigen. Uit een lezing van het verzoekschrift blijkt ook dat hij kennis heeft van de motieven van de bestreden beslissing, zodat is voldaan aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht. Een schending hiervan blijkt dan ook niet.

2.6. Het blijkt niet en verzoeker betoogt ook niet dat zijn Belgische partner haar recht op vrij verkeer heeft uitgeoefend. Derhalve is artikel 40ter, §2, eerste lid, 1° en tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet van toepassing, dat luidt als volgt:

“§ 2. De bepalingen van dit hoofdstuk zijn van toepassing op de volgende familieleden van een Belg die niet zijn recht van vrij verkeer en verblijf op het grondgebied van de lidstaten heeft uitgeoefend krachtens het Verdrag betreffende de Europese Unie en het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie:

1° de familieleden bedoeld in artikel 40bis, §2, eerste lid, 1° tot 3°, mits zij de Belg die het recht op gezinshereniging opent vergezellen of zich bij hem voegen;

[...]

De familieleden bedoeld in het eerste lid, 1°, moeten bewijzen dat de Belg :

1° beschikt over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen. Aan die voorwaarde wordt geacht te zijn voldaan indien de bestaansmiddelen ten minste gelijk zijn aan honderdtwintig procent van het bedrag bedoeld in artikel 14, § 1, 3°, van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie en zoals geïndexeerd volgens artikel 15 van voormelde wet. Bij het beoordelen van deze bestaansmiddelen wordt rekening gehouden met hun aard en regelmatigheid. Er wordt daarentegen geen rekening gehouden met de middelen verkregen uit het leefloon, de financiële maatschappelijke dienstverlening, de kinderbijslagen en toeslagen, de inschakelingsuitkeringen en de overbruggingsuitkering. De werkloosheidsuitkering komt alleen in aanmerking indien de Belg bewijst dat hij actief werk zoekt. [...]

2.7. Kernbetoog van verzoeker is dat het aan verweerder toekwam om hem om “*méér informatie*” te vragen over de bestaansmiddelen uit de zelfstandige activiteit van de referentiepersoon. Waar verzoeker beweert dat verweerder hiertoe is verplicht, gaat hij er echter aan voorbij dat het aan de aanvrager van een verblijfskaart als familielid van een Belgische onderdaan toekomt om alle nuttige stukken over te maken bij zijn vestigingsaanvraag om aan te tonen dat hij voldoet aan de gestelde verblijfsvoorwaarden, waaronder de bestaansmiddelenvereiste (cf. artikel 50, §2, 7°, b) van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen). Het blijkt niet en verzoeker maakt ook niet aannemelijk dat hij niet in de mogelijkheid was om een “*samenvattende opgave 325.20 die de fiscale fiche 281.20 bevat, de aansluiting bij een sociale kas met het te betalen bedrag en het meest recente aanslagbiljet*” te voegen bij zijn vestigingsaanvraag, noch dat hij niet moest weten dat hij zulks moest bijbrengen (cf. RvS 12 maart 2013, nr. 222.809). Verzoeker gaat eraan voorbij dat hij niet de enige vreemdeling is die een vestigingsaanvraag indient. De zorgvuldigheidsplicht voor verweerder vereist dus niet dat hij telkens terugkoppelt naar een verzoeker als de stukken niet volstaan. Verzoeker voegt twee stukken bij het verzoekschrift, met name een “*saldibalans grootboekrekeningen*” (stuk 2) en een document “*Financiële situatie*” (stuk 3) waarover hij geen enkele uitleg verschaft in het verzoekschrift. Alleszins lagen ze niet voor op het moment dat de bestreden beslissing werd genomen. De Raad wijst erop dat verweerder niet kan worden verweten geen rekening te hebben gehouden met elementen die niet voorlagen op het ogenblik dat hij de bestreden beslissing trof.

2.8. Verzoeker legt nergens uit wat de gevoegde stukken aantonen en waarom hij deze, of diegene die verweerder opsomt in de bestreden beslissing, niet eerder kon overmaken ter ondersteuning van zijn vestigingsaanvraag. In plaats daarvan slingert verzoeker een hele hoop verwijten naar het hoofd verweerder. Zo zou die getuigen van “*laksheid*”, “*non-interesse*”, “*gebrek aan beroepstrots*”, “*gebrek aan respect*” en “*kwade trouw*” en zou deze de bestreden beslissing “*lichtzinnig*” en “*overhaast*” hebben genomen. Dit zijn niet meer dan gratuite beweringen van verzoeker die eerder getuigen van frustratie. Hiermee toont verzoeker niet in concreto aan dat verweerder de zorgvuldigheidsplicht heeft geschonden of een resem andere beginselen van behoorlijk waarvan verzoeker nog bijkomend gewag maakt in zijn ondersteunend betoog.

2.9. Door verder op te werpen dat verweerder rekening moet houden met “*alle elementen uit het dossier, zowel in rechte als in feite, alsmede met de globaliteit van het dossier, waaronder dus ook de grootboekrekeningen die betrokkene bij gebracht heeft*”, gaat verzoeker eraan voorbij dat verweerder wel degelijk rekening heeft gehouden met de documenten die hij heeft voorgelegd, zoals duidelijk blijkt uit de bestreden beslissing. Verweerder oordeelde meer bepaald dat de voorgelegde “*historieken grootboekrekeningen (...) van het jaar 2023*” zijn opgemaakt op basis van verklaringen op eer van de referentiepersoon zelf en dat geen officiële documenten van de FOD Financiën voorliggen die de inlichtingen die ze bevatten bevestigen. Verzoeker brengt deze vaststelling niet aan het wankelen of weerlegt deze niet door simpelweg aan te geven dat door een korte opzoeking op “*verschillende economische sites*” een begin van informatie kan worden gevonden waaruit zou blijken dat de zaak van

de referentiepersoon een goedwerkende zaak is. Verzoeker slaagt er dan ook niet in aan te tonen dat verweerder geen rekening heeft gehouden met alle pertinente elementen en geen zorgvuldig onderzoek zou hebben gevoerd.

Het eerste middel is ongegrond.

2.10. In wat de Raad beschouwt als een tweede middel werpt verzoeker op: *“Schending van artikel 8 EVRM en Art. 45. 52 vreemdelingenwet”*.

Hij betoogt als volgt:

“Art. 8.

*1 Eenieder heeft recht op eerbiediging van zijn privéleven. zijn gezinsleven. zijn huis en zijn briefwisseling
2 Geen inmenging van enig openbaar gezag is toegestaan met betrekking tot de uitoefening van dit recht dan voor zover hij de wet is voorzien en in een democratische samenleving nodig is in het belang van 's lands veiligheid, de openbare veiligheid of het economisch welzijn van het land, de bescherming van de openbare orde en het voorkomen van strafbare feiten, de bescherming van de gezondheid of de goede zeden, of voor de bescherming van de rechten en vrijheden van anderen.”*

Art. 8 EVRM poneert zeer duidelijk dal er geen inmenging mag zijn in het privéleven van verzoeker.

Bovendien wenst de verzoeker aan te halen dal artikel 8 EVRM het begrip familieleven noch het begrip privéleven definieert.

Beide begrippen zijn autonome begrippen, die onafhankelijk van het nationale recht moeten worden geïnterpreteerd.

Dat het EHRM benadrukt zelfs dat het begrip privéleven een brede term is en dal het niet mogelijk is om er een exhaustieve definitie aan te geven. Het Hof laat voorts gelden dal persoonlijke, sociale en economische relaties deel uitmaken van het privéleven.

Dat het privéleven en het familieleven aldus niet worden beschreven en het aldus een feitenkwestie betreft Er dient vervolgens gekeken te worden naar het werkelijk bestaan in de praktijk van nauwe persoonlijke banden, hetgeen breder dient te worden uitgelegd dan de verouderde opvatting als 'vader moeder - kinderen'.

Het feit dat verzoeker reeds geruime in België verblijft. is des te meer een reden om hem het verblijfsrecht te laten worden. Hij heeft in de voorbije jaren een omgeving opgebouwd van vrienden en familie. Heel het centrum van zijn belangen ligt in België. Indien hij terug zou moeten keren naar Gambia, wordt er afbreuk gedaan aan het artikel 8 EVRM, aangezien hij in daar niet veel of niets meer heeft, terwijl zijn omgeving hier in België woont.

Ten overvloede kan vastgesteld worden dat er een familieband bestaat tussen verzoeker en zijn partner...

Het klopt dat art. 8 EVRM stelt dat inmenging in het gezinsleven toegelaten is wegens feiten die de openbare orde kunnen schaden.”

2.11. De Raad leest nergens een concrete uitleg waarom verzoeker artikel 45, §2 van de Vreemdelingenwet geschonden acht. Dit onderdeel van het middel is derhalve onontvankelijk.

2.12. Waar verzoeker aanvoert dat de bestreden beslissing een inmenging vormt in zijn privé- en gezinsleven in de zin van artikel 8 van het EVRM, stelt de Raad vooreerst vast dat zijn situatie er geen is van voortgezet verblijf waaraan een einde wordt gesteld, maar wel van een eerste toelating aangezien hij een aanvraag indiende tot afgifte van een verblijfskaart. De bestreden beslissing kan derhalve geen inmenging vormen in zijn gezins- of privéleven waarop artikel 8, tweede lid van het EVRM van toepassing is.

2.13. Verzoeker werpt stereotiep op dat *“hij reeds geruime tijd in België verblijft”, “in de voorbije jaren een omgeving [heeft] opgebouwd van vrienden en familie”* en dat *“het centrum van zijn belangen ligt in België”*, maar hij concretiseert dit nergens. Ook door *“[t]en overvloede”* kort aan te stippen dat *“er een familieband bestaat tussen verzoeker en zijn partner”*, toont verzoeker niet in concreto aan dat hij alhier een

beschermenswaardig privé- en familieleven leidt. De bestreden beslissing gaat voorts niet gepaard met een bevel om het grondgebied te verlaten. Zij legt verzoeker dus niet de plicht op om België te verlaten en maakt op zich geen einde aan welk privé- of familieleven dan ook.

Het tweede middel is, voor zover ontvankelijk, ongegrond.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van verzoeker.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig februari tweeduizend vierentwintig door:

M. EKKA, kamervoorzitter

T. LEYSEN, griffier

De griffier, De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA